

svare bedre til Tiden. Jeg vil ogsaa indrømme, at der skete nogle Forandringer i de Bidrag, der blev fastsat ved Justitsministeriets Cirkulære af 18. Januar 1919, men der er alligevel nogle Ejendommeligheder ved Bidragene, naar man ser paa Forholdet for hele Landet. Medens det før navnlig var saaledes, at de i enkelte Amter, særlig i Jylland, var alt for smaa, er Forhøjelsen nu forholdsmæssig større udenfor Hovedstaden end i Hovedstaden. Nu begynder det at knibe her i Hovedstaden, og det forekommer mig saa meget mere uheldigt, som der ikke er Tvivl om, at Plejelønnen er steget forholdsvis meget stærkere i Hovedstaden end ude omkring. Jeg vilde derfor gerne have henledt Justitsministerens Opmærksomhed paa dette Forhold, samtidig med at jeg vilde have gjort ham opmærksom paa, at Mangelen paa Forhøjelse navnlig, og særlig for Hovedstadens Vedkommende, gælder det saakaldte Svangerskabs- og Barselfærdsbidrag, som fra Tiden før Krigen indtil nu kun er forhøjet fra 20 Kr. til 25, en Forhøjelse, der paa ingen Maade dækker Fordyrelsen i Løvevilkaar.

Endelig er der en Ting til, som jeg vil bede den ærede Finansminister om at gøre Justitsministeren opmærksom paa, og det er den ikke uvæsentlige Forskel, der er mellem Bidraget for de to første Leveaar og Bidraget for Resten af Tiden. Det er jo en gammel Historie, at Bidraget har været fastsat forskelligt for de to første Leveaar og senere, og det har vistnok været berettiget tidligere under Hensyn til, at Plejelønnen var særlig høj det første Aar, da Barnet var spædt og derfor trængte til langt mere Pasning og Pleje. Men efterhaanden som Forholdene under Krigen har udviklet sig til, at Beklædningudgifterne er steget i en ganske uhyggelig Grad i Forhold til andre Udgifter, er det i stigende Grad blevet Skik, at Plejeforældrene ikke blot forlanger en Plejeløn, men at Moderen desuden skal afholde Beklædningsudgifterne, og Følgen deraf er igen, særlig hvis vi ser saaledes paa Forholdene, som jeg kender dem her fra Hovedstaden, at Plejen i Virkeligheden er blevet meget dyrere senere hen, naar Børnene vokser til, end den er i de to første Leveaar, saa at den oprindelige fornuftige Forskel, der ogsaa er fastslaaet i Loven af 1908, i Retning af, at Bidraget er højere de to første Leveaar, ikke længere svarer til de faktiske Forhold.

Dette var altsaa et Spørgsmaal, hvorpaa jeg ogsaa gerne vilde henlede den højt-

ærede Ministers Opmærksomhed. Jeg kunde derfor have ønsket, at Justitsministeren, selv om han i øvrigt ikke for Tiden, hvad jeg fuldt ud billiger, har taget disse Underholdsbidragsslove op til Revision, dog havde foretaget den yderligere Ændring i Loven, at Bestemmelsen om, at Bidraget skal fastsættes særskilt, det vil sige højere, for de to første Leveaar, skulde udgaa, og at Normalbidraget fremtidig skulde fastsættes af Justitsministeren selv efter Indstilling af Amterne i Stedet for, som nu, at de enkelte Amtmænd. Thi saa længe vi har den Bestemmelse, at enhver Amtmand skal fastsætte det for sit Omraade, og saa længe Prisforholdene er saa varierende, som de er nu, kan vi ikke undgaa alle disse Klager over Inkonsekvens og Tendens til at holde for stærkt igen af Hensyn til Kommunerne og Alimenterne, Klager, som med Rette lyder ikke blot fra Mødres og Plejeforældres Side, men ogsaa fra mange andre Sider, som i Praksis beskæftiger sig med dette Lovgivningsomraade. Men nu har Justitsministeren ikke foreslaet disse Ændringer, og da jeg ikke har noget Ønske om at berede dette lille Lovforslag nogen som helst Art af Vanskeligheder ved Ændringer, som for saa vidt kan vente, navnlig ogsaa fordi man i Virkeligheden ad administrativ Vej gennem Justitsministeriet, hvis man vil tage Hensyn til de Udtalelser, jeg her har fremsat, er i Stand til — formentlig da — at paavirke Amterne, saa at de væsentlige Ubilligheder undgaaes, skal jeg indskrænke mig til at gøre disse Henstillinger og i øvrigt paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og villig Behandling.

J. P. Møller: Paa mit Partis og egne Vegne kan jeg give det foreliggende Lovforslag min bedste Anbefaling.

Finansministeren (Brandes): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg skal kun sige til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), at Justitsministeren sikkert vil tage det tilbørlige Hensyn til de Henstillinger, det ærede Medlem har fremsat her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.